

Úterý, 5. července 2011

- f) v nové ústavě v souladu s mezinárodními závazky Maďarska výslovně chránily veškerá základní občanská a sociální práva, zakázaly trest smrti, doživotní trest odnětí svobody bez možnosti předčasného propuštění a diskriminaci na základě sexuální orientace, poskytly dostatečné záruky týkající se ochrany základních práv a potvrdily, že základní práva občané získávají při narození a nepodmíněně;
- g) zajistily, aby reorganizace systému parlamentních komisařů nevedla ke snížení stávající úrovně záruk, pokud jde o ochranu a prosazování práv v oblasti ochrany národnostních menšin, ochrany osobních údajů, transparentnosti informací významných pro veřejnost a nezávislost orgánů příslušných pro tyto oblasti;
- h) zajistily, aby začlenění Listiny základních práv do ústavy nevedlo k problémům s jejím výkladem a k překrývání kompetencí mezi maďarskými soudy, novým maďarským Ústavním soudem a Evropským soudním dvorem;
2. vyzývá Komisi, aby provedla důkladný přezkum a analýzu nové ústavy a základních zákonů, které mají být v budoucnu přijaty, s cílem prověřit, zda jsou v souladu s *acquis communautaire*, a zejména s Listinou základních práv Evropské unie a s literou a duchem Smluv;
3. pověřuje své příslušné výbory, aby se ve spolupráci s Benátskou komisí a Radou Evropy touto záležitost dále zabývaly a posoudily, zda a do jaké míry byla doporučení provedena;
4. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Radě Evropy, vládám a parlamentům členských států, Agentuře EU pro základní práva, OBSE a generálnímu tajemníkovi OSN.

5. zpráva o soudržnosti a strategie politiky soudržnosti po roce 2013

P7_TA(2011)0316

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. července 2011 o páté zprávě Komise o soudržnosti a o strategii politiky soudržnosti po roce 2013 (2011/2035(INI))

(2013/C 33 E/04)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. listopadu 2010 nazvané „Závěry páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: budoucnost politiky soudržnosti“ (KOM(2010)0642) (dále jen „závěry“),
- s ohledem na pátou zprávu Komise o hospodářské, sociální a územní soudržnosti nazvanou „Investice do budoucnosti Evropy“ ze dne 9. listopadu 2010 (dále jen „pátá zpráva o soudržnosti“),
- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie a zejména na Oddíl III, hlavu XVIII,

Úterý, 5. července 2011

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999 ⁽¹⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1081/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1784/1999 ⁽²⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) ⁽³⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti ⁽⁴⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 ze dne 11. července 2006 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1164/94 ⁽⁵⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1085/2006 ze dne 17. července 2006, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP) ⁽⁶⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1906/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na akcích v rámci sedmého rámcového programu a pro šíření výsledků výzkumu ⁽⁷⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. dubna 2007 o důsledcích budoucího rozšiřování pro účinnost politiky soudržnosti ⁽⁸⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 o zelené knize o územní soudržnosti a stavu jednání o budoucí reformě politiky soudržnosti ⁽⁹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. května 2010 o přispění politiky soudržnosti k dosahování cílů Lisabonské strategie a strategie EU 2020 ⁽¹⁰⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. září 2010 k evropské strategii pro hospodářský a sociální rozvoj horských oblastí, ostrovů a řídké osídlených oblastí ⁽¹¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. října 2010 o regionální politice a politice soudržnosti EU po roce 2013 ⁽¹²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. října 2010 o budoucnosti Evropského sociálního fondu ⁽¹³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. června 2011 o současné situaci a budoucí součinnosti mezi EFRR a ostatními strukturálními fondy v zájmu větší účinnosti ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 12.

⁽³⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 19.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 79.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 391, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 74 E, 20.3.2008, s. 275.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst., C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽¹¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0341

⁽¹²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0356.

⁽¹³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0357.

⁽¹⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0286.

Úterý, 5. července 2011

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. května 2004 nazvané „Posílené partnerství pro nejvzdálenější regiony“ (KOM(2004)0343) a na sdělení Komise ze dne 17. října 2008 nazvané „Nejvzdálenější regiony: přínos pro Evropu“ (KOM(2008)0642),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010)2020),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. října 2010 nazvané „Příspěvek regionální politiky k inteligentnímu růstu v rámci strategie Evropa 2020“ (KOM(2010)0553),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. ledna 2011 nazvané „Příspěvek regionální politiky k inteligentnímu růstu v rámci strategie Evropa 2020“ (KOM(2011)0017),
  - s ohledem na závěry Rady ve složení pro obecné záležitosti ze dne 21. února 2011 k páté zprávě o hospodářské, sociální a územní soudržnosti (06762/2011),
  - s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 1. dubna 2011 k páté zprávě o soudržnosti ⁽¹⁾,
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro rozpočtovou kontrolu a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0222/2011),
- A. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti EU podstatně přispívá k tomu, že v uplynulém a nynějším finančním období bylo možné ve všech regionech EU zaznamenat růst produktivity; vzhledem k tomu, že hodnocení ex-post také ukázalo na další zřetelné zmenšení hospodářských, sociálních a regionálních rozdílů; vzhledem k tomu, že tento vývoj měl rovněž pozitivní vliv na sociální zabezpečení a investice do ochrany životního prostředí,
- B. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti byla zamýšlena jakožto protějšek k jednotnému trhu a jejím cílem bylo podpořit rozvoj inovativní a bezpečné Evropy založené na solidaritě a čelící výzvam spojeným s globalizací, demografickými změnami a uchováním zdrojů, a vzhledem k tomu, že by měl být využit vlastní potenciál každého regionu na podporu růstu a regionální a sociální soudržnosti,
- C. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti je pro občany skutečně důležitým tématem, protože se jejím prostřednictvím každodenně setkávají s EU, a ta se tak stává na celém svém území hmatatelnější a viditelnější,
- D. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti a strukturální politika prokázala v krizových situacích flexibilitu a významně přispěla k různým vnitrostátním programům hospodářského oživení a vzdělávacím programům, a vzhledem k tomu, že tuto flexibilitu je třeba zachovat,
- E. vzhledem k tomu, že evropská strukturální politika významným způsobem přispívá k překonání hospodářské a finanční krize, jelikož je zaměřena na inovaci a vyrovnávání rozdílů, a přináší tak evropským regionům rozhodující podněty pro zlepšování úrovně infrastruktury, zvyšování jejich inovačních schopností a udržitelný ekologický rozvoj,

⁽¹⁾ Úř. věst., C 166, 7.6.2011, s. 35.

Úterý, 5. července 2011

- F. vzhledem k tomu, že se vyčleňování prostředků ze strukturálních fondů na cíle Lisabonské strategie ukázalo jako účinné, což je zřejmé z vysoké míry prostředků na závazky v rámci cílů „konvergence“ a „regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost“, a vzhledem k tomu, že 20 % projektů evropské územní spolupráce odpovídá lisabonským cílům,
- G. vzhledem k tomu, že cílem územní spolupráce je podněcovat jednotlivá území a regiony k řešení společných problémů, odstraňovat fyzické, administrativní a regulační překážky, které této spolupráci brání, a zmírňovat „hraniční účinek“,
- H. vzhledem k tomu, že částečné selhání Lisabonské strategie není důsledkem nedostatečného provádění politiky soudržnosti, ale spíše důsledkem chybějící víceúrovňové správy a zainteresovanosti na této strategii na místní a regionální úrovni, dopadu finanční krize a nedostatků při provádění jednotného vnitřního trhu, slabé rozpočtové kázně a nevhodných makroekonomických rámcových podmínek v jednotlivých členských státech,
- I. vzhledem k tomu, že se chybovost a zneužívání prostředků v posledních obdobích zřetelně snížily; avšak vzhledem k tomu, že strukturální politika zůstává bohužel v tomto ohledu oblastí politiky s vysokou mírou nesrovnalostí a že některé členské státy stále nemají účinné mechanismy proti zneužívání finančních prostředků a pro zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek; vzhledem k tomu, že nesrovnalosti nemusí být hlášeny, buď z nedbalosti nebo úmyslně, a vzhledem k tomu, že významnou část chyb v oblasti politiky soudržnosti je třeba přičíst legislativním požadavkům mimo politiku soudržnosti, v oblastech, jako jsou veřejné zakázky, životní prostředí a státní podpory,
- J. vzhledem k tomu, že stávající systém cílů politiky soudržnosti a strukturální politiky (konvergence, regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost, evropská územní spolupráce) se v kombinaci s víceúrovňovou správou, horizontálními cíli a jistotou plánování na základě spolehlivých finančních prostředků a dohodnutého časového rámce (7 let) celkově osvědčil, avšak vzhledem k tomu, že došlo ke značným zpožděním v plánování programů, jež jsou důsledkem nadměrně dlouhých finančních a legislativních jednání v rozhodovacím procesu EU a významných změn pravidel platných pro politiku soudržnosti,
- K. vzhledem k tomu, že dlouhodobá podpora a rozvoj konvergenčních regionů má pozitivní vliv na poptávku po zboží a službách na jejich trzích, a tedy prokazatelně pozitivní účinky i na bohatší členské státy EU,
- L. vzhledem k tomu, že v důsledku regionálních hospodářských a sociálních rozdílů, geografického znevýhodnění některých regionů (zejména nejvzdálenějších regionů), specifických strukturálních problémů i z důvodu nezbytného přizpůsobování se novým výzvám je ve všech evropských regionech nadále potřebná komplexní a dostatečně financovaná politika soudržnosti EU; vzhledem k tomu, že se také jedná o požadavek vyplývající z Lisabonské smlouvy,
- M. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti se s ohledem na svůj strategický význam pro budoucnost nesmí stát proměnnou veličinou záviselou na výsledcích budoucích rozpočtových jednání,

Přínos a investiční priority politiky soudržnosti

1. požaduje, aby se programy politiky soudržnosti a strukturální politiky více zaměřovaly na evropský přínos; domnívá se, že tohoto přínosu se docílí, pokud projekty EU udržitelným způsobem zlepší situaci ve znevýhodněných a méně rozvinutých regionech z hospodářského, infrastrukturního, sociálního a/nebo ekologického hlediska, přičemž by takového zlepšení nebylo možné dosáhnout bez evropského stimulu;

Úterý, 5. července 2011

2. dále uznává, že evropské financování je přínosné v případech, kdy projekty podporované na vnitrostátní, regionální a místní úrovni přispívají k dosažení celoevropských cílů z hlediska evropské integrace, hospodářského růstu, výzkumných výsledků, ochrany životního prostředí, kultury, řízení zdrojů, sportu, demografických změn, udržitelného zásobování energií, sociální soudržnosti nebo přeshraničního rozvoje, přičemž by jich nebylo možné dosáhnout bez evropského stimulu;
3. považuje dosahování evropských cílů v souladu s decentralizovaným přístupem a zásadou víceúrovňové správy a sdílené správy za jednu z klíčových výhod politiky soudržnosti a tudíž i za přínos sám o sobě; považuje víceúrovňovou správu s jasně definovanými strukturami a povinnostmi za ztělesnění zásady subsidiarity i za uznání významu regionálních orgánů při provádění politiky soudržnosti; požaduje, aby zásada partnerství a zainteresovanost zúčastněných stran byly ještě posíleny tím, že budou stanovena podrobná a závazná ustanovení v územních paktech, o nichž se rozhodne v každém členském státě, čímž se zajistí plánování více zaměřené na výsledky a na provádění;
4. domnívá se, že transparentnost v politice soudržnosti a jejím plánovacím cyklu, v přidělování prostředků na výdaje a v přístupu k informacím pro potenciální příjemce prostředků ze strukturálních fondů jsou klíčovými předpoklady pro dosažení celkových záměrů politiky soudržnosti, a že transparentnost by se proto měla stát napříč různými sektory hlavní zásadou, která bude v příštím období financování uplatňována při tvorbě programů politiky soudržnosti i v souvisejících rozhodovacích procesech; zdůrazňuje, že zveřejňování seznamu příjemců prostředků by mělo probíhat i nadále, zejména na internetu, neboť je to účinný prostředek ke zvýšení transparentnosti;
5. domnívá se, že ustanovení týkající se transparentnosti (povinnost zveřejňovat koncové příjemce) jsou pro odborníky, veřejnost i tvůrce politik nezbytným nástrojem umožňujícím vyhodnotit, zda jsou strukturální fondy využívány v souladu se stanovenými cíli a právními předpisy; vyžaduje, aby popis byl kromě příslušného národního jazyka uváděn také v jednom ze tří pracovních jazyků (angličtině, francouzštině nebo němčině), a doporučuje další harmonizaci požadovaných údajů;
6. zdůrazňuje, že přestože se regionální rozdíly postupně snižují, nadále existují velké nerovnosti mezi členskými státy i v jejich rámci, které v některých případech mimo jiné v důsledku ekonomické a finanční krize rostou, a že se proto politika soudržnosti musí dále soustředit na zmenšování nerovností a usku-tečňování harmonického a udržitelného rozvoje všech regionů Unie, bez ohledu na členský stát, v němž se nacházejí;
7. uznává zvláštní potřeby regionů, které jsou obzvláště znevýhodněny z hlediska jejich zeměpisné polohy nebo přirozeného prostředí; znovu opakuje svou výzvu členským státům a Komisi, aby pro zvláště znevýhodněné typy regionů uvedené ve Smlouvě o fungování Evropské unie (nejvzdálenější regiony, nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské regiony) zůstaly zachovány zvláštní druhy preferencí, pokud to bude efektivní a zajistí se tak evropský přínos;
8. uznává zvláštní postavení a potřeby některých regionů, které vyplývají z jejich zeměpisné polohy, demografických změn nebo konkrétních omezení, jako je jejich původní prostředí, a zároveň věnuje pozornost jejich potenciálu; znovu požaduje, aby pro tyto typy regionů, a zejména pro ty, které jsou uvedeny v člancích 349 a 174 Smlouvy o fungování Evropské unie a jež jsou obzvláště znevýhodněné (například nejvzdálenější regiony, včetně nejvzdálenějších venkovských regionů, nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva, které mimo jiné trpí velkými vzdálenostmi a severskými podmínkami, a ostrovní, horské a přeshraniční regiony) zůstaly zachovány zvláštní druhy preferencí, flexibilita a zvláštní rozpočtové financování, a aby byly poskytovány příznivější podmínky pro investování v těchto regionech, ať už formou přímé podpory či formou osvobození od daňových povinností; vyzývá také k provedení studií týkajících se zachování nebo vytvoření určitých preferencí pro tyto typy regionů s cílem zajistit, že používání nástrojů politiky soudržnosti bude přizpůsobeno jejich ekonomikám, přičemž je třeba náležitě zohlednit význam jejich malých a středních podniků a potřebnou konkurenceschopnost a rovné příležitosti, aby se tyto ekonomiky staly nedílnou součástí vnitřního trhu EU;

Úterý, 5. července 2011

9. zdůrazňuje, že Unie může být v celosvětové hospodářské soutěži konkurenceschopná pouze tehdy, pokud její politika soudržnosti bude schopna plně využívat rozvojový potenciál všech regionů, městských oblastí a měst, což umožní dostatečně pružnou regionální reakci na výzvy a překážky zjištěné strategií Evropa 2020; zdůrazňuje v této souvislosti, že cílené používání prostředků ze strukturálních fondů v rámci široce pojatého územního přístupu musí sloužit také k tomu, aby byly kompenzovány strukturální nedostatky v silnějších regionech; zdůrazňuje však, že politika soudržnosti není jen prováděcím nástrojem strategie Evropa 2020 a že tím, že se bude dlouhodobě zaměřovat na své hlavní zásady, přispěje politika soudržnosti k trvalému udržení výsledků strategie Evropa 2020 i v době, kdy tato strategie skončí;

10. zdůrazňuje, že se politika soudržnosti musí i nadále zaměřovat na územní soudržnost, a podtrhuje, že k cílům hospodářské a sociální soudržnosti přidala Lisabonská smlouva i cíl územní soudržnosti; konstatuje, že tento cíl nelze oddělit od výzev hospodářské a sociální soudržnosti a posiluje evropský přínos politiky soudržnosti; zdůrazňuje také, že „územní soudržnost“ má svůj význam i na subregionální úrovni, zejména v městských oblastech (městské čtvrti nacházející se v obtížných situacích, nedostatečně řízené rozrůstání městské zástavby), a to i v regionech považovaných za bohaté;

11. považuje makroregionální strategie – pokud se regionální orgány zapojují do jejich řízení – za klíčové příležitosti k využití nadnárodního potenciálu, ke zlepšení spolupráce mezi různými úrovněmi správy a k přijetí společného přístupu ke společným výzvám, jako je ochrana životního prostředí nebo využívání zdrojů a možností rozvoje, což povede k účinnějšímu, vyváženějšímu a udržitelnějšímu rozvoji; zdůrazňuje, že je třeba účinněji propojit programy územní spolupráce s územními strategiemi (jako jsou plány regionálního rozvoje, strategie místního rozvoje a plány místního rozvoje); domnívá se, že lepší koordinace stávajících mechanismů podpory může vytvořit prostor k cílenějšímu využívání strukturálních fondů EU, aniž by to vyžadovalo navyšování prostředků vyčleněných na tyto oblasti meziregionální spolupráce; dále se domnívá, že by pro tyto strategie neměly být vytvářeny žádné nové nástroje, finanční zdroje nebo prováděcí struktury a že nesmí být ovlivněna finanční podpora poskytovaná regionům na menší rozvojové projekty; domnívá se, že makroregionální přístup by bylo možné využít k posilování vazeb mezi politikou soudržnosti a politikou sousedství; vybízí v této souvislosti Komisi a členské státy, aby více zohledňovaly územní rozměr ESF, zejména pak s ohledem na přístup k zaměstnání;

12. vyjadřuje pochybnosti o tom, zda zvláštní operační programy pro funkční geografické jednotky, jako jsou skupiny orgánů zahrnující místní oblasti, přímořské oblasti nebo povodí řek, poskytnou dodatečný přínos, zejména pokud neexistují politické orgány (včetně demokraticky zvolených orgánů) s dostatečně širokou kompetencí k jejich provádění; požaduje namísto toho užší koordinaci makroregionálních, metropolitních regionálních nebo environmentálně-geografických strategií na mezivládní úrovni a žádá, aby tyto funkční geografické jednotky byly náležitě zohledněny v rámci vnitrostátních operačních programů, aby se tak usnadnilo využívání prostředků EU pro meziregionální rozvojové projekty; domnívá se, že provádění specifických operačních programů by mělo být umožněno v regionech, kde je subregionální provádění přínosnější než národní nebo regionální programy a kde byla za účelem provádění programů vytvořena partnerství politických orgánů; žádá, aby v případě přeshraničních programů byly na základě nařízení ESUS do tvorby operačních programů zapojeny přeshraniční skupiny;

13. zdůrazňuje zásadní úlohu městských oblastí a regionů – včetně hlavních měst a jejich regionů – pro dosahování hospodářských, environmentálních a sociálních cílů strategie Evropa 2020; podporuje dynamický proces zahájený během předchozího programového období ve prospěch integrovaných městských programů a zdůrazňuje význam současných experimentálních přístupů; vyzývá k podpoře modelových koncepcí a projektů na základě integrovaných plánů místního rozvoje a k oboustranně přínosnému posílení vazeb mezi městy a venkovskými oblastmi, které jsou s nimi funkčně propojeny; domnívá se, že větší soudržnost mezi těmito oblastmi má zvláštní význam při řešení problémů oblastí osídlených znevýhodněnými komunitami; zdůrazňuje v tomto ohledu, že největší socioekonomické rozdíly často existují v rámci velkých měst a že velká města se zaostalými oblastmi a chudými čtvrtěmi se nacházejí i v bohatých regionech;

Úterý, 5. července 2011

14. zdůrazňuje, že jako střediska a hnací motory růstu se města mohou stát pro daný region klíčovým přínosem; zároveň poukazuje na to, že je třeba, aby se na integrovaných řešeních určených pro danou funkční geografickou jednotku mohly formou podpory partnerství a sítí podílet také venkovské obce; zdůrazňuje specifické výzvy, s nimiž se z důvodu svých komplexních sociálních, hospodářských a environmentálních úkolů potýkají velkoměstské aglomerace; v této souvislosti spatřuje možnosti rozvoje v místním potenciálu venkovských a příměstských oblastí, a to nejen v blízkosti aglomerací a velkých měst; upozorňuje dále na možnost hospodářského rozvoje obzvláště znevýhodněných regionů, která spočívá v patřičném využívání a podpoře místního potenciálu venkovských oblastí, včetně jejich environmentálních a kulturních statků; domnívá se také, že v kontextu strukturální politiky a politiky soudržnosti by cílem partnerství venkovských regionů a městských oblastí měla být spíše snaha poskytnout venkovským oblastem rovnocenné podmínky pro rozvoj a kvalitu života, pokud jde o sociální a ekonomické faktory; vyzývá členské státy, aby vzhledem k dynamickému vlivu měst na hospodářský rozvoj v regionech a v souvislosti s hospodářskou stimulací přilehlých venkovských oblastí zajistily prostředky nezbytné na provádění potřebných městských a příměstských projektů;

15. odmítá používání povinných kvót, zejména pro vnitrostátní rozdělování prostředků v rámci programů ESF/EFRR, na rozvoj obcí a měst, venkova i na další typy územních aglomerací nebo funkčních oblastí, protože by tím mohlo být zajištěno větší kritické množství zásahů; domnívá se, že by požadavek, aby byly městské a jiné oblasti, jimž lze poskytnout podporu, stanoveny v operačních programech, měl být upřednostňován v případě, že tato metoda bude přínosná a zajistí koncentraci pomoci; tento postup je třeba dojednat na základě zásad víceúrovňové správy; domnívá se, že také v tomto ohledu by členské státy a regiony měly získat větší pravomoci k pořádání výběrových řízení založených na konkurenci a výkonu;

16. zdůrazňuje, že ve strukturální politice a v politice soudržnosti nesmí docházet k jednostrannému upřednostňování určitých typů regionů; požaduje, aby se na partnerství venkovských regionů a městských oblastí nahlíželo v širších sociálních, hospodářských a environmentálních souvislostech;

17. zdůrazňuje, že financování ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti by mělo také zohledňovat vzdělávací, kulturní a sociopolitické výzvy vyplývající ze strategie Evropa 2020 a zároveň zůstat v souladu s nadřazeným cílem EU týkajícím se hospodářské, sociální a územní soudržnosti, jež je zakotvena ve Smlouvě, a dodržovat zásadu subsidiarity; přesto se domnívá, že plošná „europeizace“ příslušných oblastí politiky by z finančních důvodů selhala; požaduje proto zavádění dalších postupů v oblasti místního rozvoje, které by mohly sloužit jako vzory, při zachování kompetencí na vnitrostátní a regionální úrovni;

18. zdůrazňuje také, že politika soudržnosti se nemůže stát nástrojem sloužícím potřebám jednotlivých odvětví, jako jsou politiky v oblasti výzkumu a vývoje, průmyslové inovace a boje proti změně klimatu, neboť by tak došlo k oslabení prvotního cíle této politiky a k omezení jejích možností podporovat rozvojový potenciál regionů, což je nezbytná podmínka pro to, aby se nejvíce znevýhodněné regiony mohly přiblížit těm nejvíce rozvinutým;

19. požaduje, aby se v souvislosti s nevyhnutelným přechodem na obnovitelné zdroje energie a diskusemi o klimatu politika soudržnosti více podílela na rychlém rozvoji environmentálních technologií a obnovitelných zdrojů energie; domnívá se, že by to mělo být jednou z priorit, pokud bude v rámci programů k dispozici dostatek prostředků, a že zaměření na obnovitelné zdroje energie představuje přínos EU, a to na základě plánů na decentralizované energetické koncepty zahrnující technologie účinného skladování energie v regionech; zasazuje se o využívání potenciálu regionálního hospodářství v této oblasti;

20. domnívá se, že existuje možnost, aby byly ze strukturálních fondů podporovány investice do specifické energetické infrastruktury – tato podpora však musí být poskytována pouze v regionech, v nichž je z politických a geografických důvodů výrazně omezena schopnost trhu naplnit potřeby v oblasti zásobování energií; dále požaduje, aby podpora ze strukturálních fondů byla ve všech případech spojována s posilováním vnitřního trhu s energií a zabezpečováním jejich dodávek a aby byla rovněž dodržována zásada víceúrovňové správy v oblasti řízení zdrojů;

Úterý, 5. července 2011

21. domnívá se rovněž, že politika soudržnosti má odpovědnost učinit vše, co bude nezbytné k napravení nedostatků a odstranění překážek v základní síti TEN sestávající z hlavních tras evropského významu, zejména pak v příhraničních regionech, které byly v tomto směru dosud vážně zanedbávány;

22. zdůrazňuje, že transevropské dopravní sítě hrají pro soudržnost evropských regionů rozhodující úlohu a že je proto třeba posílit rozvoj infrastruktury TEN, mořských dálnic a klasifikovaných evropských silnic a zkvalitnit k nim přístup, zejména v příhraničních a nejvzdálenějších regionech; žádá, aby byla přijata všechna opatření nezbytná k zajištění dostatečných prostředků na financování prioritních projektů TEN-T a k zaručení jejich včasné realizace; navrhuje, aby určité přeshraniční infrastruktury byly chápány jako prioritní projekty způsobilé k financování v rámci cíle 1, 2 a 3, a vyzývá proto, aby na regionální úrovni povinně existovalo právo na předložení prvního návrhu pro tento typ akce a aby hraniční regiony a místní orgány měly v procesu plánování rovné zastoupení;

23. vybízí k uplatňování zásady vnitrostátních prostředků, vzhledem k přínosu takových opatření pro posilování regionální konvergence, územní soudržnosti a rozvojových aktivit, jako je cestovní ruch, které jsou významné pro vzdálené regiony – například pro ostrovní oblasti;

24. podporuje hospodářský rozvoj a zaměstnanost v MSP a mikropodnicích; požaduje proto, aby hlavní zásady Small Business Act pro Evropu, tzn. „mysli nejdříve v malém“ a „pouze jednou“, byly chápány jako jeden ze základů politiky soudržnosti, a domnívá se, že by členské státy a regiony měly tyto zásady uplatňovat v koncepcích svých operačních programů;

System cílů a rámec pro plánování programů

25. zdůrazňuje, že klíčové prvky strategie Evropa 2020 (inovace, vzdělávání a odborná příprava, energetika, životní prostředí, zaměstnanost, konkurenceschopnost, kvalifikace, boj proti chudobě) jsou již nedílnou součástí politiky soudržnosti a strukturální politiky; domnívá se, že se výzvy strategie Evropa 2020 dají velmi dobře začlenit do tří osvědčených cílových struktur (konvergence, regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost, evropská územní spolupráce);

26. zdůrazňuje, že investice do inovací a vzdělávání mohou podpořit růst; poukazuje nicméně na to, že příslušná infrastruktura (doprava, širokopásmové internetové připojení, energetika) a odpovídající ustanovení (vyvážená kombinace veřejných investic a konsolidace daňové politiky s makroekonomickými opatřeními, službami elektronické správy a přeshraničním vzděláváním) k tomu musí zajistit účinnou podporu;

27. domnívá se, že i rozvoj základních infrastruktur by měl být považován za slučitelný se strategií Evropa 2020, protože pouze tehdy, pokud konvergenční regiony budou mít konkurenceschopné dopravní, energetické a komunikační sítě a infrastruktury pro nakládání s odpadem, budou moci přispět k dosažení cílů Evropa 2020 – proto musí být nejslabším a nejchudším regionům EU poskytnuta určitá pružnost při výkladu těchto cílů;

28. zdůrazňuje, že ESF je nejdůležitějším nástrojem pro uplatňování sociálního rozměru strategie Evropa 2020 a že tento fond může významně přispět ke splnění ústředních priorit této strategie, pokud jde o zaměstnanost, přechod na udržitelné hospodářství, snižování počtu případů předčasně ukončené školní docházky a boj proti chudobě, diskriminaci a sociálnímu vyloučení a nalezení řešení různých sociálních situací, v nichž se lidé nacházejí; v této souvislosti zdůrazňuje, že v analýze SWOT by vedle HDP bylo vhodné uvést i další sociální ukazatele;

29. domnívá se, že ESF má zásadní význam pro politiku soudržnosti a že má potenciál zvýšit její podíl na plnění cílů strategie Evropa 2020, a to i v oblasti udržitelného růstu, prostřednictvím podpory vytváření „zelených pracovních míst“ v malých a středních podnicích;

Úterý, 5. července 2011

30. je přesvědčen, že boj proti diskriminaci na trhu práce, ať už k ní dochází v souvislosti s pohlavím, sexuální orientací, etnickým původem, věkem, zdravotním postižením nebo bydlištěm, má pro prosazování skutečné rovnosti příležitostí klíčový význam; připomíná, že pro dosažení cíle strategie Evropa 2020 v oblasti zaměstnanosti má klíčový význam zvýšení míry zaměstnanosti žen, a že je proto nutné usilovat o odstranění všech překážek, které účasti žen na trhu práce brání;

31. zastává názor, že HDP musí i nadále zůstat klíčovým kritériem pro stanovování oblastí, jež jsou způsobilé pro získání maximální podpory (HDP na obyvatele nižší než 75 % průměru EU), a případně států, které získávají prostředky z Fondu soudržnosti (HND na obyvatele nižší než 90 % průměru EU); domnívá se, že příslušným vnitrostátním a regionálním orgánům by měla být poskytnuta možnost používat – na vhodné úrovni rozhodování, pro každý jednotlivý cíl a způsobem odrážejícím geografické soustředění obyvatel – další ukazatele, které by byly dohodnuty ve smlouvách o rozvoji a investičním partnerství, na jejichž základě by bylo možné posuzovat sociální, hospodářské, environmentální, demografické a geografické výzvy, jimž regiony čelí;

32. požaduje, aby se politika soudržnosti v souladu s Lisabonskou smlouvou i nadále zaměřovala především na nejzaostalejší regiony; zdůrazňuje, že nejpotřebnějším regionům by měl být zajištěn přiměřený podíl (v závislosti na závažnosti jejich problémů v oblasti rozvoje) finančních prostředků dostupných v rámci cíle 1 (konvergence);

33. požaduje, aby bylo časově omezeno období způsobilosti u regionů, které ani po několika programových obdobích a přes maximální podporu nejsou schopny doložit významné zlepšení hospodářské, sociální a environmentální situace;

34. vyzývá Komisi, aby na období trvání příštího programového období předložila návrh, který zajistí poskytování přizpůsobitelné, stabilní a přiměřené přechodné pomoci pro regiony, které již nespádají pod cíl konvergence, aby tak řešila jejich konkrétní situaci, a stejně tak pro regiony s HDP na obyvatele mezi 75 % a 90 % průměru EU ve formě přechodové kategorie, aby se tak zabránilo nerovnému zacházení s regiony, které se nacházejí v podobných situacích; domnívá se, že toto specifické opatření musí nahradit stávající systémy „postupného ukončování“ a „postupného zavádění“ programů, a vytvořit tak spravedlivý systém, který bude lépe řešit negativní dopady hospodářské a finanční krize na regiony, a zároveň posílit spravedlnost a solidaritu, což jsou základní hodnoty politiky soudržnosti; zdůrazňuje, že tato přechodná opatření pro příští programové období by neměla být zaváděna na úkor regionů, které v současné době spadají pod cíl „konvergence“ (cíle 1), pod cíl „konkurenceschopnost“ (cíle 2) nebo pod cíl „evropská územní spolupráce“ (cíle 3);

35. vyzývá k posílení cíle 2 (regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost) prostřednictvím jeho horizontální povahy, aby tak bylo dosaženo pokroku v omezeném počtu oblastí, které jsou pro EU prioritní, jako je podpora malých a středních podniků, ekologických inovací, místního hospodářství, vzdělávání a odborné přípravy, infrastruktury, udržitelné mobility, obnovitelných zdrojů energie a dodávek energie, účinnosti zdrojů a sociálního začlenění; zdůrazňuje, že musí být zachován a dále rozvíjen osvědčený systém, který zajišťuje, aby rozvinutější regiony byly schopny odstraňovat regionální strukturální nedostatky, snižovat územní rozdíly, přispívat k plnění společných evropských cílů a řešit budoucí výzvy, přičemž využívají struktur, jež umožňují pružně reagovat na měnící se okolnosti, mezi něž patří m.j. uskupení zaměřená na inovaci a soutěž o finanční zdroje v těchto oblastech; vyzývá k přijetí dalších opatření pro oblasti silně postižené strukturálními změnami, která mohou pomoci zlepšit jejich sociálně-ekonomickou situaci a situaci v infrastruktuře; poukazuje v této souvislosti na to, že by měly být navrženy strategie, které by byly natolik flexibilní, aby umožňovaly řešit problémy a zvláštnosti každého jednotlivého regionu;

36. vyžaduje opatření, která by zajistila, že rozvinutější regiony budou schopny modernizovat svůj sociální a hospodářský kapitál a řešit problémy specifických deprivovaných oblastí a nedostatečný hospodářský rozvoj;

37. je pevně přesvědčen, že cíle 3 (evropská územní spolupráce) je třeba posílit na všech vnitřních hranicích EU a na všech třech úrovních této spolupráce (přeshraniční, meziregionální, nadnárodní), a vyzývá ke zvýšení příslušného podílu strukturálních fondů na 7 %; žádá, aby přidělování prostředků na všechny

Úterý, 5. července 2011

programy územní spolupráce probíhalo na základě harmonizovaných kritérií takovým způsobem, aby tyto programy mohly strategickým a integrovaným způsobem reagovat na potřeby a specifika každého geografického území a oblasti; zdůrazňuje význam příhraničních regionů z hlediska dosahování cílů strategie Evropa 2020; domnívá se, že je nezbytné zlepšit koordinaci mezi transevropskými sítěmi, a to zejména mezi dopravními a energetickými sítěmi, a přeshraniční infrastrukturou a navýšit dotace pro tyto sítě v souladu s evropskými prioritami, a požaduje odpovídající navýšení finanční podpory pro všechny příhraniční regiony; požaduje zjednodušení prováděcích pravidel, jimiž se řídí programy cíle 3, na základě zásady proporcionality a požaduje rovněž vytvoření jednotného souboru pravidel způsobilosti, což jsou všechno předpoklady větší účinnosti a viditelnosti těchto programů; zdůrazňuje, že je třeba, aby do programů byly úzce zapojeni místní činitelé s rozhodovací pravomocí na místní úrovni, protože jediné tak mohou být programy skutečně realizovány;

38. domnívá se, že ESÚS představuje jedinečný a velmi cenný nástroj územní správy, který odpovídá potřebám strukturované spolupráce a musí být podporován jako nástroj budování systémů přeshraniční správy zajišťující regionální i místní zainteresovanost na různých politikách;

39. naprosto odmítá veškeré návrhy na podřízení politiky soudržnosti vnitrostátním či odvětvovým zájmům; zastává názor, že nové tematické fondy (klíma, energetika, doprava) by podkopaly osvědčenou zásadu sdílené správy a integrované rozvojové programy a ohrozily by schopnost vytvářet synergie i účinnost zásahů, a tím i přínos k dosahování cílů strategie Evropa 2020;

40. zdůrazňuje, že Evropský sociální fond musí zůstat součástí politiky soudržnosti, protože jediné tak lze provádět a rozvíjet integrované strategie pro řešení hospodářských a sociálních problémů;

41. podporuje Komisi v jejích snahách o zajištění silnějšího, účinnějšího a viditelnějšího ESF; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby při svých jednáních dosáhly dohody o nezbytné výši příspěvku ESF v rámci strukturálních fondů;

42. domnívá se, že účinnost ESF by měla být zvyšována v první řadě prostřednictvím pobídek, nikoli sankcí;

43. zdůrazňuje, že hospodářská krize ještě více zdůraznila naléhavost zásahů v oblastech, na něž se vztahuje ESF, zejména zásahů v zájmu podpory zaměstnanosti, změny zaměstnání, sociálního začlenění a snižování chudoby;

44. zdůrazňuje skutečnost, že ESF poskytuje klíčovou podporu politikám zaměřeným na trh práce, jako jsou preventivní a místní politiky i politiky zaměřené na pomoc mladým lidem při vstupu na trh práce a na boj proti nezaměstnanosti; zdůrazňuje, že by členské státy měly využívat ESF k investicím do nových dovedností, vzdělávání (včetně vzdělávání dětí předškolního věku), celoživotního vzdělávání, rekvalifikace a změny zaměstnání, a podtrhuje, že fond hraje významnou úlohu při podpoře všech rozměrů sociálního začleňování, a to i v případě nejvíce znevýhodněných a zranitelných skupin;

45. vyzývá Komisi, aby zintenzívnila činnost v rámci ESF zaměřenou na podporu začleňování na trh práce; vyzývá členské státy, aby investovaly do dětí od velmi útlého věku, a to poskytnutím vzdělání a později zajištěním poradenství ve školách, které by vycházelo z místních a regionálních pracovních příležitostí, a celoživotního vzdělávání, jež by pomohlo přizpůsobit kvalifikace pracovníků potřebám trhu práce, dále aby prováděly opatření zaměřená na řešení nezaměstnanosti mladých lidí a fenoménu „chudých pracujících“ a vytvořily individualizované programy na pomoc znevýhodněným a zranitelným skupinám, jako jsou Romové, přistěhovalci, osoby s postižením a lidé, kteří předčasně ukončili školní docházku. Cílem těchto opatření je podporovat účinný a inkluzivní růst a znalostní hospodářství v Evropě;

Úterý, 5. července 2011

46. žádá, aby oblastem, které jsou postiženy velkou chudobou a často napětím v soužití většinových a menšinových kultur na subregionální úrovni, byla věnována další technická podpora a aby tato podpora byla lépe zacílena; domnívá se, že tyto subregionální oblasti mohou i do budoucna snadno zůstat enklávami značné chudoby a ocitnout se v izolaci, a to dokonce i v regionech, které nutně nezaostávají za statistickými průměry; konstatuje, že na rozvoj těchto subregionálních oblastí je třeba vynaložit intenzivní úsilí;
47. vítá skutečnost, že v některých členských státech byly v programovém období 2007–2013 poprvé vytvořeny také operační programy v rámci ESF, které pokrývají všechny cílové oblasti;
48. zdůrazňuje, že neocenitelné zkušenosti nabyté v rámci iniciativy Společenství EQUAL jsou stále relevantní, zvláště co se týče spojení místních a regionálních opatření a výměny osvědčených postupů v rámci celé EU;
49. poukazuje na synergie, jichž je možné dosáhnout prostřednictvím integrovaných místních a regionálních rozvojových přístupů, zejména propojením ESF a EFRR, a požaduje, aby byla stanovena jednotná pravidla způsobilosti a aby se rozšířila a usnadnila možnost křížového financování mezi oběma fondy právě s ohledem na integrované územní plánování a rozvoj; podporuje zavedení možnosti programů financovaných z více fondů, která by ještě více usnadnila integrované přístupy; vyzývá také k budování lépe fungujících synergií mezi ERF a EFRR;
50. v zájmu zvyšování součinnosti žádá, aby v rámci politiky soudržnosti a strukturální politiky byly ve větší míře integrovány odvětvové politiky (v oblasti dopravy, energetiky, výzkumu, ochrany životního prostředí, vzdělávání), a bylo tak možné dosáhnout vyšší efektivity a lepší koordinace mezi strukturálními fondy, rámcovým programem pro konkurenceschopnost a inovace (CIP) a rámcovým programem pro výzkum a vývoj; domnívá se, že vytváření programů financovaných z více fondů by mohlo přispět k integrovanějšímu přístupu a zvýšilo by účinnost souhry těchto různých fondů; domnívá se, že vnitrostátní/regionální rozvojová partnerství jsou vhodným nástrojem slučování různých politik; podtrhuje v této souvislosti potřebu vytyčit jasně vymezené cíle a vyhodnocovat, zda se členskými státy těchto cílů podařilo dosáhnout;
51. navrhuje, aby politiky v oblasti výzkumu a vývoje byly ve větší míře územně zaměřeny; zdůrazňuje proto význam přizpůsobování politiky soudržnosti a politik v oblasti výzkumu a vývoje specifickým potřebám jednotlivých oblastí, neboť vzhledem k tomu, že nelze uplatňovat tutéž rozvojovou strategii ve všech regionech, je nyní velmi důležité, aby se do navrhování a využívání fondů regionálního rozvoje a programů výzkumu a inovací zapojovaly regionální a místní orgány;
52. požaduje společný strategický rámec pro EFRR, ESF, Fond soudržnosti, rámcové programy, EZFRV a ERF pro programové období po roce 2013; zastává názor, že model harmonizovaného regulačního přístupu (pokud jde o správu, způsobilost, audit, pravidla pro vykazování) musí být dále posílen společným rámcovým nařízením; upozorňuje v této souvislosti na to, že k dosažení výsledků je nezbytná hladká součinnost jednotlivých fondů; žádá Komisi, aby provedla patřičné úpravy, a zajistila tak, aby se příslušné fondy mohly pokud možno navzájem doplňovat;
53. žádá, aby Rada a Parlament přijaly řádným legislativním postupem na základě článku 177 SFEU nový společný strategický rámec;
54. domnívá se, že je nezbytné začlenit Evropský sociální fond do společného strategického rámce, ale zároveň zachovat jeho vlastní, specifická pravidla a podmínky fungování a zajistit mu dostatečné zdroje; žádá Komisi, aby posílila roli ESF, zvýšila jeho viditelnost a zjednodušila opatření pro jeho rozpočtovou kontrolu zavedením jednoduchých a účinných postupů spolupráce mezi řídicími orgány a odbory rozpočtové kontroly;

Úterý, 5. července 2011

55. v této souvislosti navrhuje, aby bylo přezkoumáno znova zařazení regionálních programů v rámci EZFRV (osy 3 a 4) do tohoto rámce; staví se nicméně proti tomu, aby výsledkem bylo krácení rozpočtových prostředků přidělených EFRR a EZFRV; požaduje závazné cíle pro členské státy a regiony s cílem vytvořit harmonizované správní struktury pro strukturální fondy EU a pro regionální programy rozvoje venkova;

56. požaduje revizi nařízení týkajícího se přeshraniční spolupráce na vnějších hranicích a Evropského nástroje sousedství a partnerství s cílem začlenit tyto fondy pod cíl 3 („evropská územní spolupráce“);

57. vítá cíle smluv o rozvoji a investičním partnerství mezi EU a členskými státy, které navrhuje Komise namísto dřívějších vnitrostátních strategických referenčních rámců vypracovávaných pro jednotlivé členské státy; žádá, aby v této fázi stanoveny klíčové investiční priority pro provádění strategie EU-2020 a dosažení dalších cílů politiky soudržnosti; považuje za žádoucí co nejrychlejší vyjasnění konkrétního rozdělení pravomocí mezi zúčastněné úrovně a požaduje dodržování vnitrostátních a/nebo regionálních a místních pravomocí v souladu se zásadou subsidiarity; požaduje přijetí jednoznačného závazku k řádnému zapojení partnerů do smluv o rozvoji a investičním partnerství;

58. podporuje zachování operačních programů jako nejdůležitějšího nástroje převádění strategických dokumentů do konkrétních investičních priorit; požaduje v této souvislosti stanovení jasných a měřitelných cílů;

59. požaduje, aby regionální a místní orgány a jejich sdružení byla v souladu s ústavním a institucionálním systémem jednotlivých členských států povinně zapojována do všech fází realizace politiky soudržnosti (strategické plánování, vypracování a sjednávání dohod o rozvoji a investičním partnerství a operačních programů, kontrola a hodnocení), a to strukturovaným a systematickým způsobem; považuje za nezbytné, aby nařízení o strukturálních fondech obsahovalo odpovídající formulace;

60. domnívá se, že každá budoucí strategie využívání ESF bude efektivnější, pokud bude zahrnovat i regionální a místní úroveň správy, která je schopná přizpůsobit strategické cíle místními charakteristikám na základě strukturovaného dialogu se všemi zainteresovanými stranami;

61. podporuje systém tematických priorit navržený Komisí; zdůrazňuje, že čím méně jsou členské státy nebo regiony rozvinuté, tím širěji by měl být pojat seznam priorit, přičemž je třeba zohlednit specifické regionální rozvojové potřeby a zároveň zajistit, aby se tento tematický přístup k programům strukturálních fondů a Fondu soudržnosti neprosazoval na úkor integrovaného, místně podmíněného přístupu;

62. požaduje, aby v případě, že budou stanoveny určité závazné priority pro všechny členské státy, mezi ně členské státy zařadily inovace, infrastrukturu, dopravu a účinné využívání zdrojů, domnívá se nicméně, že by při svém rozhodování měly mít určitou volnost, která by jim umožnila zvážit rozsah programů, výchozí situaci každého regionu a požadované výsledky, aby mohly být tyto priority navrženy přesně podle potřeb jednotlivých regionů; zdůrazňuje v této souvislosti, že inovace je zde nutno chápat v širokém smyslu, jaký je jim přisouzen v rámci stěžejní iniciativy Unie inovací; konstatuje, že malé a střední podniky jsou v EU hlavním zdrojem pracovních příležitostí a živnou půdou podnikatelských nápadů; zdůrazňuje, že malé a střední podniky je nutno vzhledem ke klíčové úloze, kterou mohou hrát v provádění strategie Evropa 2020, i nadále podporovat a tuto podporu posilovat; zdůrazňuje, že v souvislosti se stěžejní iniciativou Unie inovací je třeba pracovat se širokým pojmem „inovace“ a nadále usnadňovat malým a středním podnikům přístup ke zdrojům financování; zdůrazňuje, že další priority musí být navrhovány a prováděny na dobrovolném základě a v souladu se zásadou subsidiarity; požaduje, aby k navrhovaným prioritním oblastem patřila energetika, vzdělávání a boj proti chudobě;

Úterý, 5. července 2011

63. požaduje, aby se zabránilo zpožděním při zahajování programů a aby byly rozhodovací a hodnotící procesy zásadně urychleny; zdůrazňuje, že je to velmi důležité zejména pro malé a střední podniky; požaduje zlepšení technického vybavení dostupného pro příslušné správní orgány a propojení těchto orgánů, snížení požadavků na zveřejňování a podstatné zkrácení lhůt pro výběrová řízení a nabídky; žádá Komisi, aby posoudila, zda by bylo možné určit pilotní oblasti, které by mohly vyzkoušet nové předpisy v menším měřítku dříve, než daná regulace začne platit pro všechny ostatní regiony, a odhalit tak případné problémy s jejich prováděním;

Pobídky, podmíněnost, orientace na výsledky, spolufinancování a možnosti financování

64. požaduje, aby bylo vyplácení příspěvků v rámci rozvojových a investičních partnerství vázáno na určité konkrétní závazky předem stanovené v dialogu mezi Komisí a členskými státy; zastává názor, že tyto předem stanovené podmínky musí členské státy přimět k tomu, aby provedly reformy s cílem zajistit efektivní využívání prostředků v oblastech, jež přímo souvisejí s politikou soudržnosti, a že členské státy měly být v případě potřeby vyzvány, aby tak učinily, a aby bylo vyplácení prostředků těmito podmínkami vázáno; vyzývá k tomu, aby bylo subjektům podílejícím se na řízení operačních programů umožněno podmíněnost ovlivňovat; považuje za správné, aby tyto podmínky zahrnovaly zejména řádné provádění již schválených právních předpisů EU (např. v oblasti regulace cen, nabídkových řízení, dopravy, životního prostředí a zdravotnictví), aby se zabránilo nesrovnalostem a aby byla zajištěna účinnost; odmítá však ukládání podmínek, které od členských států vyžadují zásadní sociální a ekonomické reformy; každá podmínka by měla plně respektovat zásady subsidiarity a partnerství;

65. zastává názor, že nově zavedená podmíněnost nesmí zúčastněným stranám přinést žádnou další administrativní zátěž; podporuje vytvoření konzistentních, standardních systémů podmíněnosti platných jak pro EFRR, tak pro ESF, jež lze objektivně posoudit;

66. domnívá se, že Komise odpovídá za stanovení a kontrolu provádění podmíněnosti, a navrhuje, aby byly pro členské státy a regiony vytvořeny odpovídající akční plány;

67. vítá návrh Komise, aby byla politika soudržnosti více zaměřena na výsledky, a to stanovením vhodných cílů a ukazatelů ex ante; zdůrazňuje, že se při tom musí jednat jen o několik málo jasně definovaných a měřitelných ukazatelů, které musí být v přímé souvislosti s podporou a musí být dohodnuty společně s regiony / členskými státy; domnívá se nicméně, že všechny nástroje a kritéria, jež byly navrženy k měření výkonnosti programů, by měly i nadále vycházet z kvalitativního přístupu k programům;

68. domnívá se, že ukazatele, jimiž se řídí přidělování regionálních dotací ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, musí být založeny na nejnovějších statistických údajích Eurostatu, aby v plné míře zohledňovaly hospodářské a sociální dopady krize v regionech;

69. žádá zvýšení účinnosti a transparentnosti ESF prostřednictvím činností více zaměřených na výsledky, z tohoto důvodu považuje za nezbytné, aby byly předem stanoveny jasné a měřitelné cíle a ukazatele výsledků, jež budou přímo spojeny s předmětem financování a budou umožňovat zejména měření úspěšnosti boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení a úspěšnosti v zajišťování kvalitních pracovních míst; domnívá se, že do stanovování těchto cílů a ukazatelů musí být zapojeny zainteresované subjekty na všech úrovních správy a že by tyto ukazatele měly být jednoznačně definovány v dostatečném časovém předstihu před poskytnutím prostředků, aby členské státy i Komise mohly zhodnotit dosažené výsledky a využít zkušeností v další fázi plánování; podporuje návrh Komise, podle něhož má přidělování peněz z ESF záviset na splnění podmínek ex ante, přičemž k těmto podmínkám patří i transpozice právních

Úterý, 5. července 2011

předpisů EU a cílů EU, které jsou nezbytné pro úspěšnou realizaci opatření ESF, jakož i strukturální reformy a dostatečné správní kapacity; zdůrazňuje, že orientace na výsledky nesmí vést ke znevýhodnění menších příjemců a že nesmí vzniknout žádné nové překážky, které by jim bránily v možnosti získání prostředků, ani žádná nová rizika;

70. považuje spolufinancování z veřejného a soukromého sektoru za jednu ze základních zásad politiky soudržnosti; požaduje přezkum maximálního stropu financování z EU, který by měl více odpovídat regionální úrovni rozvoje, evropské přidané hodnotě a typům financovaných opatření a měl by být odpovídajícím způsobem zvýšen nebo snížen;

71. vyzývá členské státy a regiony, aby s prostředky získanými ze spolufinancování počítaly předem ve svých plánech a na základě finančního inženýrství je navyšovaly;

72. požaduje, aby se u přímých dotací podnikům zohlednila skutečnost, že financování v rámci politiky soudržnosti, zejména v případě velkých podniků, často neovlivňuje rozhodnutí podniku otevřít v dané lokalitě závod, ale vede pouze k inkasování finančních prostředků ze strany společnosti, které toto rozhodnutí již přijaly (efekt „mrtvé váhy“), a proto požaduje, aby se grantová podpora velkých soukromých podniků častěji než v současnosti zaměřovala na investice do výzkumu a vývoje, resp. byla více nabízena nepřímo prostřednictvím podpory infrastruktury; požaduje dále, aby byla do obecného nařízení o strukturálních fondech zahrnuta jasná ustanovení, která vyloučí veškerou možnost financovat z prostředků EU přemísťování podniků v rámci EU, podstatně sníží práh pro ověřování takových investic, vyloučí velké podniky z možnosti čerpat přímé dotace a stanoví desetiletý limit pro dobu provozu;

73. uznává pákový efekt a mobilizační potenciál nových nástrojů financování, je obecně pro vyšší úvěrové financování a požaduje rozšíření revolvingových finančních nástrojů na ty oblasti podpory, které prokáží, že jsou náležitě připraveny; požaduje proto zjednodušení postupů a větší právní jistotu na celé programové období, jakož i vytvoření evropského rejstříku, z něhož bude patrné, kterým projektům byly poskytnuty úvěry a kterým dotace; požaduje, aby tyto nástroje byly přizpůsobitelné, aby je bylo možné reálně a prakticky používat ve všech regionech a městech; domnívá se, že nejpозději po jednom programovém období by měla přejít odpovědnost za využívání prostředků na vnitrostátní resp. projektovou úroveň; poznamenává, že některé členské státy v současném programovém období ještě nepřijaly decentralizovaný přístup k využívání finančních nástrojů, jako je JESSICA; zdůrazňuje, že města musí mít k těmto nástrojům přímý přístup;

74. zdůrazňuje, že poskytování příspěvků musí být zachováno vždy jako možnost volby a že subjektům na místě musí příslušet rozhodnutí o tom, jakou vhodnou kombinaci finančních prostředků konkrétně použijí v závislosti na regionálních potřebách;

75. domnívá se, že EIB musí hrát výraznější úlohu při financování infrastruktur transevropské sítě; požaduje větší zaměření na soběstačná řešení využívající partnerství veřejného a soukromého sektoru; domnívá se, že Evropský parlament má v tomto ohledu zásadní roli, neboť odpovídá za zajištění transparentnosti, jakož i v souvislosti s rozhodováním a dohledem;

76. vítá účinnou spolupráci mezi EIB a Komisí při provádění tří společných iniciativ – JESSICA, JEREMIE a JASMINE –, které by měly zvýšit účinnost a efektivitu politiky soudržnosti a zlepšit fungování strukturálních fondů; vyzývá Komisi, aby společné iniciativy s EIB i nadále aktivně schvalovala, zejména v oblasti politiky soudržnosti, a aby zajistila finanční podporu malým a středním podnikům;

77. považuje globální příspěvky subregionální úrovni za vhodný nástroj pro vývoj samostatných inovačních strategií v souladu s evropskými záměry regionální politiky;

78. odmítá však, aby se na globální příspěvky vztahovaly kvóty či závazky, protože by se mohly dostávat do rozporu s nadřazenými prioritami, které byly stanoveny tak, aby odpovídaly potřebám regionu;

Úterý, 5. července 2011

Rozpočet, finanční postupy, snižování byrokracie, rozpočtová kázeň a finanční kontrola

79. domnívá se, že se sedmileté programové období se v případě politiky soudržnosti, osvědčilo a mělo by být zachováno přinejmenším do konce příštího plánovacího období (2020); požaduje však systém pro rychlejší strategické přehodnocování výchozích podmínek, aby mohla EU ještě rychleji a flexibilněji reagovat na mimořádné události (jako je finanční krize, energetická krize, přírodní katastrofy);

80. zdůrazňuje nicméně, že stávající struktura rozpočtu EU a jeho přidělovací mechanismy, jež vycházejí z nařízení týkajících se jednotlivých fondů, se osvědčily zejména při provádění politiky soudržnosti a strukturální politiky, takže by se změny měly provádět pouze v oblastech, kde se postupy neosvědčily nebo kde jsou opatření v rozporu s finančním nařízením; v této souvislosti podporuje návrhy Komise na harmonizaci pravidel týkajících se veškerých fondů poskytujících prostředky na regionální rozvoj; požaduje však, aby se při každé i sebemenší změně zavedených, osvědčených a odzkoušených struktur postupovalo s krajní obezřetností, aby se zamezilo funkčním chybám, nevznikala nejistota pro vnitrostátní a regionální správní orgány a aby se nezvyšovalo zatížení příjemců, zejména těch menších s omezenou kapacitou;

81. považuje začlenění cílů strategie Evropa 2020 do stávajících struktur cílů a fondů za proveditelnou; odmítá rozdělení rozpočtu EU do teoretických okruhů „inteligentní“, „inkluzivní“ nebo „udržitelný“ růst i jakékoli roztržštění politiky soudržnosti do různých rozpočtových okruhů; domnívá se, že tato politika by měla mít v rozpočtu EU vlastní okruh;

82. domnívá se, že politika soudržnosti po roce 2013 může ještě více přispět k dalšímu a udržitelnému rozvoji regionů EU a že je rozhodující politikou pro provádění strategie Evropa 2020 napříč odvětvími, vyzývá proto, aby jí byly přiděleny alespoň stejné rozpočtové prostředky;

83. připomíná, že Evropský účetní dvůr po mnoho let upozorňuje na to, že platby v oblasti soudržnosti jsou ovlivněny mírou chybovosti přesahující 5 %, poznamenává však, že to podle výroční zprávy EÚD znamená snížení z 11 % při posledním udělení absolutoria a že dohledové a kontrolní systémy jsou účinné pouze částečně; vyzývá navíc k objasnění metodiky výpočtu chyb, poněvadž nesrovnalosti mezi údaji poskytovanými Evropským účetním dvorem a Komisí vedou ke zmatku a k nedůvěře v oficiální údaje;

84. vyzývá k přijetí přísnějších pravidel kontroly nesrovnalostí při využívání strukturálních fondů členskými státy, které mají v souvislosti s čerpáním prostředků ze strukturálních fondů vysokou úroveň nesrovnalostí, a přísnějších pravidel pro postup systematického přerušování a pozastavení plateb, jakmile je zjištěn prokazatelný závažný nedostatek ve fungování akreditovaných orgánů; zároveň žádá, aby byly zrušeny nadbytečné kontroly prováděné v členských státech, které mají uspokojivě fungující systém správy fondů; domnívá se, že co měly být co nejčastěji uplatňovány zásady „dohoda o důvěře“ a „jednotný audit“;

85. požaduje, aby členské státy resp. orgány veřejné správy určily orgány nebo subjekty, které budou mít výhradní odpovědnost za řádnou správu prostředků ze strukturálních fondů;

86. domnívá se, že vhodným prostředkem k posílení řetězce předkládání zpráv a kontrol jsou ověřená výroční správní prohlášení na úrovni vedoucího pracovníka (platební / správního orgánu), který prostředky spravuje, a zdůrazňuje, že je nezbytně nutné, aby tato prohlášení byla obsahově přesná; žádá proto, aby byl zaveden systém pokut, které by byly ukládány v případě nepravdivých prohlášení; nadále souhlasí se záměrem vnitrostátních prohlášení o věrohodnosti;

Úterý, 5. července 2011

87. požaduje, aby Komise měla od začátku příštího programového období větší odpovědnost za zlepšení vnitrostátních správních postupů; domnívá se v této souvislosti, že je naléhavě zapotřebí zjednodušit správu programů podpory a odstranit její nejasnosti, zejména v oblasti finančního provádění a finanční kontroly; domnívá se proto, že Komise bude odpovídat za provádění postupů udělování akreditace vnitrostátním, respektive federálním správním orgánům a auditorům; je toho názoru, že oprávnění ke zjednodušenému a méně častému vykazování by mělo souviset s úspěšnou akreditací a snížením chybovosti;

88. dále žádá, aby byla kontrolní role Komise posílena zavedením systematického přerušování a pozastavení plateb, jakmile je zjištěn prokazatelný závažný nedostatek ve fungování schválených orgánů; vyzývá Komisi, aby také vytvořila lépe propracované plány na zvýšení míry navrácení chybných plateb;

89. požaduje zjednodušení systému inspekce, snížení počtu inspekčních úrovní a vyjasnění pravomocí Komise a členských států; požaduje zavedení jednoúrovňového inspekčního postupu, podle něhož by členské státy prováděly inspekci projektů a Komise by kontrolovala systémy inspekce používaných v členských státech;

90. domnívá se, že ke zlepšení výkonnosti operačních programů je při výběru projektů v rámci regionů ve větší míře třeba využívat konkurenčních postupů;

91. požaduje, za účelem snížení byrokracie, rozšíření standardních postupů o vyšší standardní jednotkové náklady a paušální všeobecné výdaje, pokud je v daném případě vhodné tento systém uplatnit; požaduje, aby se výrazněji zohlednila zásada proporcionality, tj. aby bylo u provádění menších programů požadováno mnohem méně povinného vykazování a kontrol;

92. žádá Komisi, aby každoročně předkládala veřejný „srovnávací přehled nedostatků“, který by zahrnoval případy nedostatečně, resp. opožděně splněných požadavků vztahujících se na předkládání zpráv a jejich zveřejňování, jakož i případy nesrovnalostí, zneužití a podvodů, k nimž došlo při hospodaření s penězi ze strukturálních fondů; žádá, aby tyto informace byly přehledně rozděleny podle jednotlivých členských států a fondů;

93. je znepokojen skutečností, že byrokratická zátěž brání malým společnostem a organizacím v přístupu k prostředkům ze strukturálních fondů; požaduje, aby příslušná pravidla a technická dokumentace byly co nejjasnější;

94. žádá, aby se v novém programovém období předkládaly výroční účetní uzávěrky i pro víceleté programy;

95. domnívá se, že v rámci celého systému provádění a kontroly by se měla uplatnit účinnější řešení elektronické správy (jednotné formuláře); žádá, aby Komise koordinovala výměnu zkušeností mezi členskými státy a aby provádění probíhalo formou koordinované činnosti sdružení správních a auditních orgánů;

96. podporuje návrh Komise, aby vnitrostátní orgány obdržely prostředky teprve poté, co bude vyplacen příslušný příspěvek EU příjemcům platby; předpokládá, že tento postup urychlí provádění plateb a bude rozhodující pobídkou pro provádění přísných vnitrostátních kontrol; poukazuje však na to, že se mohou objevit případné problémy s likviditou na úrovni členských států či regionů, a proto musí být nalezena řešení pro její zajištění;

Úterý, 5. července 2011

97. domnívá se, že výzva Komise, aby se platby více zaměřovaly na výsledky, je nelogická, neboť výsledků lze v první řadě dosáhnout pouze financováním projektů; obává se, že kontrola bude pravděpodobně velmi byrokratická, považuje však za přijatelný požadavek, aby byly platby podmíněny doloženým souladem projektů například se strategií Evropa 2020;

98. domnívá se, že k úhradě by sice mělo dojít až poté, co budou prostředky EU vyplaceny na projekty, příjemci by však neměli být zatěžováni žádným dalším břemenem v podobě úrokových sazeb, v nichž banky nebo jiné finanční instituce neodrážejí nízký rizikový faktor těchto úvěrů;

99. požaduje diverzifikaci sankčních mechanismů, mj. i v podobě systému premií pro členské státy, ve kterých probíhá provádění řádným způsobem, zejména formou administrativních úlev;

100. připomíná, že specifikum ESF spočívá oproti jiným strukturálním fondům v jeho těsném propojení s cílovými skupinami, které podporuje, a že musí být koncipován způsobem, který umožní podporu velkého množství malých místních projektů; žádá, aby členské státy byly povinny předávat prostředky na projekty okamžitě, aby menším příjemcům nevznikaly žádné problémy; žádá Komisi a členské státy, aby zajistily flexibilitu při finančním provádění programů, braly v úvahu zásadu proporcionality při stanovování povinností v oblasti kontroly a auditu, zejména pokud jde o čas, úsilí a finanční příspěvky, a aby v zájmu projektů a potenciálních příjemců zjednodušily postupy, snížily nadměrnou administrativní zátěž a odstranily překážky, aby tak ESF mohl lépe přispívat k plnění cílů Evropské unie v oblasti růstu a tvorby pracovních míst; žádá Komisi, aby řídicím orgánům a příjemcům poskytla větší možnost volby, pokud jde o způsoby financování a aby vedle tradičního způsobu účtování navrhla možnost uplatňování standardních nákladů;

101. souhlasí s návrhem Komise, aby se v zájmu větší flexibility v určitých situacích systematicky uplatňovala pravidla „n+2“ a „n+3“, například u přidělování prostředků na úrovni členských států, s výjimkou prvního roku financování a přeshraničních programů, a aby jakékoli jiné výjimky z pravidla o automatickém zrušení závazků představovaly pouze přizpůsobení administrativní zátěži, kterou s sebou nesou nová ustanovení týkající se strategického plánování, zaměření na výsledky a podmíněnosti ex ante; souhlasí i s tím, aby se v případě přeshraničních programů uplatňovalo „pravidlo n+3“, které by umožnilo zohlednit pomalejší administrativní postupy, způsobené jazykovými a kulturními odlišnostmi; považuje to za záruku vyváženého poměru mezi vysoce kvalitními investicemi a hladkým a rychlým prováděním programů;

Politiky sousedství a rozšíření

102. zdůrazňuje význam evropského nástroje sousedství a partnerství pro politiku soudržnosti s ohledem na přeshraniční spolupráci se státy mimo EU; je si vědom současných problémů s prováděním tohoto programu; je přesvědčen, že se nakonec ukáže jako nezbytné, aby se programy přeshraniční spolupráce v rámci evropského nástroje sousedství a partnerství staly opět součástí politiky soudržnosti; domnívá se, že právě propojení infrastruktury (doprava, energie a životní prostředí) se sousedními státy má pozitivní vliv na evropské příhraniční regiony; požaduje, aby byly prostředky evropského nástroje sousedství a partnerství výrazněji zaměřeny na strategické potřeby související s energií a dopravní infrastrukturou; zdůrazňuje roli, kterou v této souvislosti mohou hrát makroregiony; vyzývá Komisi, aby prověřila reálné možnosti vytvoření lépe fungujících synergií mezi iniciativami EFRR, nástrojem předstupní pomoci, evropským nástrojem sousedství a partnerství a Evropským rozvojovým fondem (ERF); dále žádá Komisi, aby posoudila, zda by bylo možné využít struktur, které již fungují v rámci regionálních politik, také při správě evropského nástroje sousedství a partnerství;

Úterý, 5. července 2011

103. zdůrazňuje dále, že pro soudržnost je relevantní proces rozšíření EU, jehož součástí je i nástroj předvstupní pomoci (NPP), který pomáhá kandidátským zemím s obsahovými a organizačními přípravami na provádění politiky soudržnosti; upozorňuje na problémy členských států s jejím prováděním; připomíná původní cíle nástroje předvstupní pomoci, zejména v oblasti financování budování kapacit a institucí a podpoře příprav kandidátských zemí na provádění evropské politiky soudržnosti Společenství, aby kandidátské země byly v době svého přistoupení připraveny provést v plném rozsahu *acquis* Společenství; vyzývá Komisi, aby zjistila, jaké jsou problémy současného financování nástroje předvstupní pomoci;

104. znovu opakuje požadavek na odpovědné zapojení Výboru pro regionální rozvoj do budoucího pojetí obou nástrojů;

*

* *

105. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vedoucím představitelům evropských regionů a spolkových zemí.

Budoucnost rozpočtové podpory EU ve prospěch rozvojových zemí

P7_TA(2011)0317

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. července 2011 o budoucnosti rozpočtové podpory EU ve prospěch rozvojových zemí (2010/2300(INI))

(2013/C 33 E/05)

Evropský parlament,

- s ohledem na závazky týkající se objemu pomoci, pomoci subsaharské Africe a kvality pomoci přijaté skupinou G8 v roce 2005 na summitu v Gleneagles a na všech následujících setkáních skupin G8 a G20,
- s ohledem na Deklaraci tisíciletí schválenou Organizací spojených národů dne 8. září 2000,
- s ohledem na Evropský konsensus o rozvoji ⁽¹⁾ a kodex chování Evropské unie pro doplňkovost a dělbu práce v rámci rozvojové politiky ⁽²⁾,
- s ohledem na Pařížskou deklaraci o účinnosti pomoci a na akční program z Akkry,
- s ohledem na článek 208 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví, že „Unie přihlíží k cílům rozvojové spolupráce při provádění politik, které by mohly mít vliv na rozvojové země“,
- s ohledem čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci ⁽³⁾ („nástroj pro rozvojovou spolupráci“ (NRS)),
- s ohledem na čl. 61 odst. 2 dohody z Cotonou,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Závěry Rady ze dne 15. května 2007 (09558/2007).

⁽³⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41.